

sløret Forsøg paa at skræmme disse, og derunder Sagsøgerne, bort fra Arbejdet, og derfor maa betragtes som en Forfølgelse, der tilsigter paa uberettiget Maade at begrænse de paagældendes frie Adgang til Arbejde.

Sagsøgte vil herefter være at anse efter Straffelovens § 217, efter Omstændighederne med en Statskassen tilfaldende Bøde af 100 Kr., subsidiært simpelt Fængsel i 8 Dage, og efter Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3, efter Omstændighederne med en Faaborg Købstads Politikasse tilfaldende Bøde af 1000 Kr. Endvidere vil den paaklagede Udtalelse være at kende død og magtesløs i Forhold til Sagsøgerne.

Sagens Omkostninger bør Sagsøgte betale til Sagsøgerne med 100 Kr.

Dom afsagt Aar 1930, den 9. December, i Retten for Retskreds, Nr. 37, Faaborg Købstad m. v., i Sagen:

Korinth Savværk ved dets Indehavere Lehns greve C. E. Reventlows Dødsbo

mod

Forretningsfører V. S. Petersen, Rosenørns Allé 12, København.

Under denne Sag har Sagsøgeren, Korinth Savværk, ved dets Indehavere, Lehns greve C. E. Reventlows Dødsbo, paastaet Sagsøgte, Forretningsfører for „Træindustriarbejderforbundet i Danmark“ V. S. Petersen, der har Kontor Rosenørns Allé 12, København, idømt Straf efter Lov af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, idet Sagsøgte i „Faaborg Social-Demokrat“ for den 16. September 1930 har ladet indrykke en Artikel, betitlet „Strejken paa Korinth Savværk“, der efter sit Indhold formener at have til Hensigt at genere Savværkets Erhvervsfrihed ved at tvinge eller true dets nuværende Arbejdere bort.

Sagsøgeren har forbeholdt sig senere at søge Sagsøgte idømt Erstatning, hvis det skulde vise sig, at Artiklen direkte eller indirekte foraarsager Sagsøgeren Tab.

Den paagældende Artikel, der er undertegnet med Sagsøgtes Navn, indledes med en Omtale af Strejken paa Korinth Savværk (jfr. om dens Indhold foregaaende Domsudskrift).

Sagsøgte har under Domsforhandlingen gjort gældende, at nærværende Sag ikke hører under de almindelige Domstole, men under „Den faste Voldgiftsrets“ Kompetence, og har i saa Henseende henvist til Bestemmelserne i Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 4 og Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 § 5. Sagsøgte har derhos for det Tilfælde, at nærværende Ret skulde anse sig for kompetent til at paakende Sagens Realitet, nedlagt Paastand om Frifindelse under Paaberaabelse af, at Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3 som Betingelse for Straf kræver økonomisk eller personlig „Forfølgelse“, og at Offentliggørelsen af den i Sagen omhandlede Avisartikel er en enkeltstaaende Handling, medens Begrebet „Forfølgelse“ maa forudsætte gentagne Handlinger eller en Aktion af en vis Varighed.

For saa vidt Sagsøgte har gjort gældende, at Sagen henhører under den faste Voldgiftsrets Afgørelse, vil der ikke kunne gives ham Medhold heri, idet det vel tilkommer nævnte Ret at afgøre, om den etablerede Strejke er lovlig, og om Sagsøgerens Benyttelse af uorganiseret Arbejdskraft maatte være i Strid med de i Lov af 4. Oktober 1919 omhandlede kollektive Aftaler, men derimod ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt en Avisartikel efter dens særlige Beskaffenhed indeholder et ulovligt Angreb paa Erhvervs- og Arbejdsfriheden. Der bliver herefter ikke Spørgsmaal om Sagens Afvisning. Da derhos Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3 maa antages at skulle beskytte saavel Arbejdsgivere som Arbejdere, og da den paagældende Artikel, skønt den ikke indeholder nogen direkte Opfordring til at genere Savværket i dets Virksomhed, dog efter den hele Tendens og navnlig ved dens Slutningspassus, der meget bestemt antyder en Fortsættelse af Chikanen